

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15Co/126/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1515200557
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hajdínová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1515200557.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Hajdínovej a členov senátu JUDr. Evy Mészárosovej a JUDr. Silvie Walterovej, v právnej veci žalobcu: Slovenská kancelária poisťovateľov, Bratislava, Trnavská cesta č. 82, IČO: 36 062 235, zastúpený JUDr. Jánom Mišiurom, PhD., advokátom v Bratislave, Záhradnícka č. 27, proti žalovaným: I. H. Y., narodený dňa XX.XX.XXXX, bytom L., O. č. XXXX/X, podnikajúci pod obchodným názvom H. Y., L.-J., O. č. 6, A.: XX XXX XXX, II. C. R., narodený dňa X.X.XXXX, bytom L., F. č. XXXX/XX, zastúpený Mgr. Richardom Trusinom, advokátom v Bratislave, Háľkova č. 1, o zaplatenie sumy 820,16 € s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného v II. rade proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V. zo dňa 4. októbra 2017, č.k. 56 C 81/2015-131, v znení opravného uznesenia Okresného súdu Bratislava V. zo dňa 27. mája 2020, č.k. 56 C 81/2015-189, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Bratislava V. zo dňa 4. októbra 2017, č.k. 56 C 81/2015-131, v znení opravného uznesenia Okresného súdu Bratislava V. zo dňa mája 2020, č.k. 56 C 81/2015-189, 27.

- vo výroku I. p o t v r d z u j e ;

- vo výroku II. m e n í tak, že žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % proti spoločnej a nerozdielnej povinnosti žalovaných v I., II. rade.

II. Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % proti spoločnej a nerozdielnej povinnosti žalovaných v I., II. rade.

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Okresný súd Bratislava V. rozsudkom zo dňa 4.10.2017, č.k. 56 C 81/2015-131, v znení opravného uznesenia zo dňa 27.5.2020, č.k. 56 C 81/2015-189, výrokom I. uložil žalovaným v I., II. rade povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 820,16 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 820,16 € od 3.11.2014 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku; výrokom II. žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania, o výške ktorých súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením. Žalobca sa domáhal plnenia žalovanými v I., II. rade na tom skutkovom základe, že žalovaný v I. rade bol držiteľom motorového vozidla zn. CHRYSLER 300, EČV: L., ktorého prevádzkou bola spôsobená škoda, žalovaný v II. rade je vodič daného motorového vozidla, ktorého prevádzkou bola spôsobená škoda. Dňa 25.7.2013 žalovaný v II. rade zavinil dopravnú nehodu a vznik škody na motorovom vozidle zn. NISSAN QASHQAI, EČV: F., ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol A. E.. Škodu poškodenému uhradil (žalobca) v rozsahu a výške podľa ustanovenia § 442 a nasl. Občianskeho zákonníka z poistného garančného fondu v sume 820,16 € (za opravu poškodeného vozidla). V čase dopravnej nehody motorové vozidlo zn. CHRYSLER 300, EČV: L., nebolo povinne zmluvne poistené proti zodpovednosti za škodu v zmysle ustanovenia §

3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. Žalovaní svoju povinnosť nesplnili v lehote poskytnutej im žalobcom, a tak poškodenému poskytol plnenie dňa 12.8.2014 z poistného garančného fondu.

1.2. Po vykonanom dokazovaní a nadväzne na ustanovenie § 2 písm. e/, § 3 ods. 1, ods. 2 písm. a/, § 4 ods. 1, § 24 ods. 2 písm. b/, ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 3 ods. 2 písm. a/ zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách, § 415, § 420 ods. 1, ods. 2, § 427 ods. 1, ods. 2, § 438 ods. 1, ods. 2, § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, súd prvej inštancie uzavrel, že nárok žalobcu voči žalovaným v I., II. rade je dôvodný čo do dôvodu a výšky. Žalovaný v I. rade v čase dopravnej nehody bol prevádzkovateľom motorového vozidla, ktorého prevádzkou bola spôsobená škoda, v zmysle ustanovenia § 427 Občianskeho zákonníka. Žalovaný v II. rade ako vodič zodpovedá za škodu podľa ustanovenia § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobca má v prípade poskytnutia plnenia za škodu právo postihu proti tomu, u koho je daná zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka o zodpovednosti za škodu. Žalobca listinami v konaní preukázal existenciu škody na vozidle poškodeného a zároveň preukázal plnenie poškodenému z poistného garančného fondu. Žalobca si svoj nárok proti žalovanému v II. rade (vodičovi motorového vozidla) uplatnil podľa § 420 Občianskeho zákonníka, keď žalovaný v II. rade zodpovedá za škodu porušením právnej povinnosti (zodpovednosť založená na zavinení). Všeobecná zodpovednosť za škodu podľa § 420 Občianskeho zákonníka spočíva v zavinení škodcu, pričom zavinenie škodcu sa podľa zákona predpokladá (prezumpcia zavinenia). Zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil. Prezumpcia zavinenia je teda vyvrátiteľnou právnou domnienkou. Účastníci dopravnej nehody sa na zavinení dohodli, svedčí o tom nimi podpísaný záznam o dopravnej nehode, a tak dopravná nehoda nebola riešená orgánom dopravného inšpektorátu. Bolo preukázané, že došlo k porušeniu pravidiel zákona o premávke na pozemných komunikáciách, došlo k porušeniu všeobecnej preventívnej povinnosti podľa ustanovenia § 415 Občianskeho zákonníka. S námietkou žalovaného v II. rade o nedostatku jeho vecnej pasívnej legitímácie nesúhlasil. Prevádzkovateľ motorového vozidla za škodu zodpovedá vždy, ak bola spôsobená v dôsledku zlyhania alebo nedostatku činnosti organizmu osôb v prevádzke. Za okolnosti majúce svoj pôvod v prevádzke treba považovať okolnosti, ktoré súvisia s organizáciou, riadením a uskutočňovaním prevádzky a sú v príčinnej súvislosti so škodou (R 80/1970). V ustanovení § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. je upravené právo kancelárie na náhradu vyplatených plnení z poistného garančného fondu za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Okruh osôb, proti ktorým má kancelária tzv. postihové právo, je upravený rôzne, v závislosti od toho, aký je status vozidla, ktorého prevádzkou bola škoda spôsobená. V prípadoch podľa ods. 2 písm. a/, b/, f/ a g/ má kancelária právo proti tomu, kto za škodu zodpovedá (veta prvá citovaného zákonného ustanovenia). V prípade podľa ods. 2 písm. c/ má kancelária právo proti poisťovateľovi (veta druhá citovaného zákonného ustanovenia) a napokon v prípade podľa ods. 2 písm. e/ a podľa § 24a ods. 1 písm. a/ zákona má kancelária povinnosť požadovať náhradu toho, čo plnila poškodenému od príslušnej kancelárie poisťovateľov (veta tretia citovaného zákonného ustanovenia). To znamená, že kancelária má v prípade poskytnutia poistného plnenia za škodu v zmysle § 24 ods. 2 písm. b/ zákona č. 381/2001 Z. z. právo postihu proti tomu, u koho je daná zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka o zodpovednosti za škodu. Ustanovenie § 24 ods. 7 veta prvá, v spojení s § 24 ods. 2 písm. b/ zákona č. 381/2001 Z. z. je potrebné vykladať tak, že kancelária má právo postihu proti každému, kto za škodu zodpovedá a za koho plnila. Kancelária má teda právo postihu aj proti osobe, ktorá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zodpovedá na základe zavinenia, t.j. aj proti vodičovi (pri prevádzke tuzemského motorového vozidla je vodič povinný mať pri sebe potvrdenie o poistení zodpovednosti, a teda presvedčiť sa, či je vozidlo poistené); v tejto súvislosti poukázal súd na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 31.8.2010, sp.zn. 4 Cdo 134/2009.

1.3. Úspešnému žalobcovi priznal aj uplatnené úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 820,16 € od 3.11.2014, t.j. odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty poskytnutej žalobcom žalovaným na plnenie listom zo dňa 2.10.2014. Uplatnený nárok je v súlade s ustanovením § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka a od 1.1.2009 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 586/2008 Z.z. sa k zákonnej výške úrokov z omeškania (základnej úrokovej sadzbe ECB) pripočíta 8 percentuálnych bodov. Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 262 ods. 1, ods. 2 C.s.p.

2. Žalovaný v I. rade odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie nepodal.

3. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný v II. rade dôvodiac tým, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nejednalo sa o „dopravnú nehodu“ v rámci jej zákonnej definície, ale o „škodovú udalosť“, kedy ako vodič osobného motorového vozidla zn. CHRYSLER 300, EČV: L., bol účastníkom škodovej udalosti a jeho zavinením (jeho vlastným uznaním a zapísaním do „záznamu o dopravnej nehode“) ku škode na osobnom motorovom vozidle zn. NISSAN QASHQAI, EČV: F., došlo. Držiteľom vozidla zn. CHRYSLER 300 bol v tom čase žalovaný v I. rade H. Y. a bolo zistené, že na ňom v čase škodovej udalosti nebolo uzatvorené povinné zmluvné poistenie. Zopakoval vyjadrenie doručené súdu dňa 24.1.2017 a osobitne že žalobca svoj nárok na náhradu škody voči nemu opiera o ustanovenia § 420, § 427 až § 431 Občianskeho zákonníka, že ustanovenie § 427 Občianskeho zákonníka o osobitnej zodpovednosti nie je vo vzťahu k všeobecnej zodpovednosti podľa § 420 Občianskeho zákonníka ustanovením špeciálnym, ale obe skutkové podstaty stoja vedľa seba. S takýmto právnym názorom žalobcu nesúhlasí, pretože zákonodarca tieto skutkové podstaty priamo oddeľuje. Zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov (§ 427 Občianskeho zákonníka) priamo oddeľuje od všeobecnej zodpovednosti zaradením do druhého oddielu - Prípady osobitnej zodpovednosti. Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku uvádzal, že porušil právnu povinnosť (§ 420 Občianskeho zákonníka) a príslušné ustanovenia o premávke na cestných komunikáciách. Má za to, že konajúci súd nie je príslušný posudzovať zavinenie či mieru jeho zavinenia pri škodovej udalosti; patrí do kompetencie orgánov Policajného zboru Slovenskej republiky a nie súdu v občianskom súdnom konaní. Pri akejkoľvek škodovej udalosti za jej spôsobenie je zodpovedný konkrétny účastník cestnej premávky. Pokiaľ by si poisťovne následne vymáhali poskytnuté poistné plnenia na každom takomto „vinníkovi“, bol by celý systém poistenia absurdný a zbytočný. Zákon dáva poisťovniam možnosť domáhať sa plnenia proti vinníkom dopravných nehôd výlučne v prípade hrubého porušenia pravidiel cestnej premávky. Odôvodnenie súdu o porušení všeobecných pravidiel cestnej premávky preto neobstojí. Škoda vznikla priamo vlastníkovi motorového vozidla zn. NISSAN QASHQAI, EČV: F., a žalobcovi z dôvodu, že žalovaný v I. rade si nesplnil svoju zákonnú povinnosť úhrady poistného na povinné zmluvné poistenie. Jemu (žalovanému v I. rade) vzniká povinnosť nahradiť žalobcovi škodu priamo zo zákona, nie tomu, kto nemá povinnosť hradiť či uzatvárať povinné zmluvné poistenie. Podľa ustanovenia § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov je zodpovedný výlučne „prevádzkovateľ“. Voči nemu (žalovanému v II. rade) nemožno vyvodzovať zodpovednosť ani v súvislosti s ustanovením § 430 Občianskeho zákonníka. V rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 Cdo 134/2009 sa uvádza „pri prevádzke tuzemského motorového vozidla je vodič povinný mať pri sebe potvrdenie o poistení zodpovednosti a teda presvedčiť sa, či je vozidlo poistené...“. Túto povinnosť neopomenul, lebo „biela karta“ sa vo vozidle nachádzala, pri spisovaní záznamu o dopravnej nehode uviedol číslo poistnej zmluvy, ktoré by bez nej nemal odkiaľ vedieť. Nemal sa ako dozvedieť, ani pri vynaložení všetkého úsilia, že žalovaný v I. rade poistné neuhradil. Má za to, že žalobca neustálil zákonné odôvodnenie svojho domnelého nároku voči nemu. Podľa jeho názoru nie je tiež možné zaviazat' k náhrade tej istej škody spoločne a nerozdielne dve rozdielne osoby a každú z nich z iného dôvodu. Odvolaciemu súdu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vrátiť mu vec na ďalšie konanie.

4. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného v II. rade navrhol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť a priznať mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Právne relevantné skutočnosti boli predmetom konania na súde prvej inštancie, ktorý sa s nimi v dostatočnej miere vysporiadal, náležite zistil skutkový stav veci a správne vec právne posúdil. Odvolateľ neargumentuje žiadnymi novými prostriedkami procesného útoku v zmysle § 366 C.s.p. Povinnou osobou plniť žalobcovi je každý, kto zodpovedá za škodu, nielen prevádzkovateľ vozidla (žalovaný v I. rade), ale aj vodič vozidla (žalovaný v II. rade) za podmienok ustanovených v § 420 Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 427 Občianskeho zákonníka o osobitnej zodpovednosti nie je vo vzťahu k všeobecnej zodpovednosti podľa § 420 Občianskeho zákonníka ustanovením špeciálnym, ale obe skutkové podstaty stoja vedľa seba. Poškodený sa tak môže domáhať škody voči prevádzkovateľovi dopravného prostriedku podľa § 420 Občianskeho zákonníka na základe zodpovednosti založenej na prezumpcii zavinenia. V tejto súvislosti zdôraznil rozhodnutie Najvyššieho súdu ČSSR zo dňa 27.9.1977, publikované v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk súdov ČSSR pod č. R 29/1979, z ktorého je zrejmy i vzájomný pomer medzi zodpovednými osobami „i keď za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zodpovedá prevádzkovateľ tohto dopravného prostriedku (§ 427 OZ), nie je tým vylúčená zároveň zodpovednosť napr. vodiča motorového vozidla za škodu, ktorú spôsobil pri tej istej škodovej udalosti poškodenému porušením právnej povinnosti (§ 420 OZ), pokiaľ nešlo o prípad, kedy tieto osoby samy za škodu nezodpovedajú“. Zdôraznil ďalej rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa

17.2.2016, sp.zn. 1 Obdo 26/2015, rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 17.1.2008, sp.zn. 32 Cdo 2837/2007 (k pasívnej vecnej legitímácii žalovaného v II. rade). Žalovaný v II. rade tak nepochybne zodpovedá za škodu podľa ustanovenia § 420 Občianskeho zákonníka, a pretože škodu spôsobil vozidlom, ku ktorému nebola uzavretá poisťovná zmluva, je súčasne osobou bez poistenia zodpovednosti bez ohľadu na to, komu prislúcha povinnosť uzavrieť poisťovnú zmluvu. V tejto súvislosti opätovne poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 31.8.2010, sp.zn. 4 Cdo 134/2009, rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 8.10.2014, sp.zn. 31 Cdo 4134/2011. Uzavrel, že nárok na náhradu ním vyplatenej sumy poškodenému má voči osobe, ktorá za škodu zodpovedá, má povahu následného (subrogačného) postihu, a tento postih smeruje voči každému, kto zodpovedá za škodu a za koho bol povinný plniť postihovateľ (žalobca). Otázka, či osoba zodpovedná za škodu splnila svoju zákonnú povinnosť poistiť sa proti následkom svojej zodpovednosti za škodu je z hľadiska postihového práva celkom irelevantná. Zavinenie je otázkou právnou a súd je subjektom, ktorý je príslušný posudzovať zavinenie, resp. mieru zavinenia. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Žalovaný v II. rade ako vodič sa v cestnej premávke správal v rozpore s ustanovením § 415 Občianskeho zákonníka (generálna prevencia), podľa ktorého je každý povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku a životnom prostredí; tiež v zmysle § 4 ods. 1 písm. c/ zákona č. 8/2009 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách vodič je povinný venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke. Existencia škody na vozidle poškodeného bola preukázaná práve vozidlom poškodeného, výpisom z účtu žalobcu o poskytnutom náhradnom poistnom plnení poškodenému z garančného fondu. Príčinná súvislosť medzi konaním žalovaného v II. rade a vznikom škody je daná tým, že sa nevenoval plne vedeniu vozidla a sledovaniu situácie v cestnej premávke. Ak by tomu tak bolo, ku škode by nedošlo. Všeobecná zodpovednosť za škodu podľa ustanovenia § 420 Občianskeho zákonníka spočíva v zavinení škodcu a toto sa predpokladá (vyvrátiteľná právna domnienka). Zodpovednosti za škodu sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil. V predmetnej právnej veci sa účastníci dopravnej nehody žalovaný v II. rade ako škodca a poškodený na zavinení dohodli, o čom svedčí záznam o dopravnej nehode. K žalovaným v II. rade tvrdenej absencii policajného záznamu z dopravnej nehody žalobca poukázal na ustanovenie § 64 ods. 1, ods. 2 zákona č. 8/2009 Z.z. (cestný zákon), podľa ktorého dopravná nehoda je udalosť v cestnej premávke, ktorá sa stane v priamej súvislosti s premávkou vozidla a pri ktorej a/ sa usmrť alebo zraní osoba, b/ sa poškodí cesta alebo všeobecne prospešné zariadenie, c/ uniknú nebezpečné veci 24), alebo d/ na niektorom zo zúčastnených vozidiel vrátane prepravovaných vecí alebo na inom majetku vznikne hmotná škoda zrejme prevyšujúca jedenapolnásobok väčšej škody podľa Trestného zákona (ods. 1). Za dopravnú nehodu sa považuje aj škodová udalosť podľa ods. 3, ak a/ nie je splnená niektorá z povinností podľa § 66 ods. 6, b/ je vodič zúčastneného vozidla pod vplyvom alkoholu alebo inej návykovej látky alebo sa odmietol podrobiť vyšetreniu na zistenie ich požitia, alebo c/ sa účastníci škodovej udalosti nedohodli na jej zavinení (ods. 2). Podľa § 66 ods. 6 písm. b/ je vodič zúčastneného vozidla pod vplyvom alkoholu alebo inej návykovej látky alebo sa odmietol podrobiť vyšetreniu na zistenie ich požitia, alebo c/ sa účastníci škodovej udalosti nedohodli na jej zavinení. Znamená to, že nie ku každej škodovej udalosti je nutné volať dopravnú políciu, ak sa škodca s poškodeným dohodli na zavinení; zopakoval, že žalovaný v II. rade uznal, že bol vinníkom škodovej udalosti. Žalovaný v II. rade je osobou bez poistenia zodpovednosti, a preto mu neprináleží sa v jeho prípade zamýšľať nad systémom a zmyslom poistenia zodpovednosti. Nie je (žalobca) poisťovňa (s poukazom na § 2 zákona č. 381/001 Z.z.), ale subjekt zriadený zákonom č. 381/2001 Z.z., ktorému vzniká povinnosť, o.i., z garančného fondu za osoby bez poistenia zodpovednosti (§ 20 zákona č. 381/2001 Z.z.) podľa § 12 zákona č. 381/2001 Z.z. Vzniká mu originárny, pôvodný, nárok (sui generis) na zaplatenie náhrady za poskytnuté plnenie z garančného fondu a tento si uplatňuje voči osobám zodpovedným za škodu. Odvolateľ žiadnym spôsobom nerozporoval spôsobenie a zavinenie škodovej udalosti, pri ktorej ku vzniku škody na vozidle poškodeného došlo, nenavrhol vykonať dokazovanie. Jeho jediným dôvodom bolo, že nezavinil neuzatvorenie poisťovnej zmluvy na povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, a preto nezodpovedá za škodu podľa § 420 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie správne zaviazal žalovaných v I., II. rade povinnosťou spoločne a nerozdielne na splnenie si povinnosti. Zákon č. 381/2001 Z.z. neupravuje predpoklady zodpovednosti za škodu, tie upravuje všeobecný právny predpis, ktorým je Občiansky zákonník, ktorý obsahuje jednotlivé druhy zodpovednosti za škodu spolu s predpokladmi ich vzniku. Ak sa uplatňuje nárok na náhradu škody voči viacerým subjektom, z ktorých jeden zodpovedá v zmysle § 420 Občianskeho zákonníka ako vodič a druhý ako prevádzkovateľ podľa § 427 Občianskeho zákonníka, bude tak vtedy, ak chce žalobca využiť možnosť výhody solidarity záväzku viacerých zodpovedných subjektov podľa § 438 ods. 1 Občianskeho

zákonníka. V tejto súvislosti zdôraznil judikát R 3/1984, rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 17.12.2009, sp.zn. 25 Cdo 3738/2007. Z koncepcie zodpovednosti subjektov, voči ktorým smeruje právo postihu žalobcu dokonca vyplýva, že ani iný druh spoločnej zodpovednosti, ako je ich solidárna zodpovednosť, neprichádza do úvahy. Prevádzkovateľ vozidla, ktorý zodpovedá za škodu objektívne, vždy bude zodpovedať sám za celú vzniknutú škodu (s výnimkou zavinenia poškodeného, o čo nejde v prejednávanej veci), preto aj vodič logicky zodpovedá za celú škodu a delená zodpovednosť, ani teoreticky, neprichádza do úvahy. V predmetnej veci zodpovedá prevádzkovateľ vozidla (žalovaný v I. rade) a vodič vozidla (žalovaný v II. rade) za celú škodu, t.j. každý z nich vo výške 100 %. Delená zodpovednosť neprichádza do úvahy, ak viacerí škodcovia zodpovedajú na základe rôznych právnych dôvodov; v predmetnej veci podľa § 420 Občianskeho zákonníka (žalovaný v II. rade), podľa § 427 Občianskeho zákonníka (žalovaný v I. rade). Na tomto mieste zdôraznil, že súdna prax sa prikláňa k solidárnej zodpovednosti žalovaných za vzniknutú škodu, voči ktorým má žalobca nárok na náhradu toho, čo plnil z garančného fondu, pričom delená zodpovednosť prichádza do úvahy iba vo veľmi výnimočných prípadoch. Zdôraznil rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5 Cdo 110/2011, rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 27.4.2010, sp.zn. 25 Cdo 931/2008, zo dňa 19.11.2008, sp.zn. 25 Cdo 3578/2006, zo dňa 1.7.2008, sp.zn. 25 Cdo 990/2008.

5. Žalovaný v II. rade vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu sa pridržiava dôvodov uvádzaných v odvolaní, zotrval na odvolacom návrhu. Mal za to, že žalobca zopakoval argumentáciu prednesenú už v konaní pred súdom prvej inštancie. Vo vzťahu k citovaným rozhodnutiam súdov Českej republiky uviedol, že ide o rozhodnutia iného štátu, ktorého právny systém je jeho vnútornou záležitosťou, nejedná sa o rozhodnutia súdnych dvorov či rozhodcovských orgánov medzinárodných orgánov a organizácií, z ktorých by bola Slovenská republika viazaná na základe medzinárodných zmlúv.

6. Žalobca vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného v II. rade zotrval na svojich argumentoch uvedených vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného v II. rade. Právne relevantné skutočnosti boli predmetom konania pred súdom prvej inštancie, ktorý sa s nimi v dostatočnej miere vysporiadal, náležite zistil skutkový stav veci a správne vec právne posúdil.

7. Ďalšie vyjadrenia už predložené neboli.

8. Žalovaný v I. rade k odvolaniu žalovaného v II. rade, k vyjadreniu žalobcu, sa nevyjadril.

9. Odvolací súd preskúmal vec súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania [§ 470 ods. 1, ods. 2, § 379, § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z.z.; C.s.p.), ktorým bol s účinnosťou od 1.7.2016 zrušený Občiansky súdny poriadok (zákon č. 99/1963 Zb.; O.s.p.)], túto prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.), keďže pre nariadenie pojednávania neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem), a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného v II. rade nemožno priznať úspech. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 24. februára 2021; o termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli strany sporu, ich právni zástupcovia, upovedomené zákonným spôsobom (§ 378 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 3, § 385 ods. 1 C.s.p.). Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. odvolací súd ako vecne a právne správny potvrdil (§ 387 ods. 1, ods. 2 C.s.p.) a keďže sa stotožňuje s dôvodmi rozsudku ako správnymi, odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu už ďalšie dôvody neobsahuje (§ 387 ods. 3 C.s.p.). Na zdôraznenie správnosti ale odvolací súd považuje za potrebné uviesť ešte nasledovné.

10. Skôr, ako odvolací súd pristúpil k vecnému prejednaniu odvolania žalovaného v II. rade, posudzoval právne skutočnosti, ktoré nastali po vyhlásení rozsudku súdom prvej inštancie z dôvodu toho, či odôvodňujú zánik nároku žalobcu vo vzťahu k žalovanému v I. rade, ktorá skutočnosť by sa nepochybne dotýkala aj ďalšieho žalovaného ako nerozlučného spoločníka, resp. či na vec samu vplyv nemali. Podľa právneho názoru odvolacieho súdu, ako bude uvedené ďalej, žiaden vplyv nemali.

11. Žalovaný v I. rade H. v čase dopravnej nehody bol, a doteraz je, ako fyzická osoba vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť prevádzkovateľom živnosti a ako živnostník bol držiteľom motorového vozidla zn. CHRYSLER 300, EČV: L..

12. Konanie začalo dňa 19.1.2015, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie bol vyhlásený dňa 4.10.2017. Z verejne dostupného registra úpadcov na stránke Ministerstva spravodlivosti Slovenskej

republiky vyplýva, že na návrh žalovaného v I. rade (fyzickej osoby a aj živnostníka) H. Y., narodený dňa XX.XX.XXXX, IČO: XXXXXXXX, Okresný súd Bratislava I. uznesením zo dňa 26.6.2018, č.k. 8 OdK 219/2018-20, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 13.7.2018, v znení opravného uznesenia zo dňa 18.7.2018, č.k. 8 OdK 219/2018-28, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.8.2018, I. vyhlásil konkurz na majetok dlžníka H. Y., (len) ako na fyzickú osobu, II. za správcu konkurznej podstaty ustanovil Ing. V. G., III. vyzval veriteľov dlžníka, aby prihlásili svoje pohľadávky spôsobom a v lehote tam uvedeným, IV. dlžníka zbavil všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze alebo splátkovým kalendárom (§ 166a zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov), a to v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze. V ďalších výrokoch uznesenia (V. - VIII.) konkurzný súd uložil správcovi konkrétne povinnosti, poukázal správcovi preddavok, poučil účastníkov konkurzného konania. Konkurz na majetok žalovaného v I. rade ako fyzickej osoby bol zrušený v decembri 2018 z dôvodu, že došlo k splneniu rozvrhu výťažku; účinky nastali dňom oznámenia v Obchodnom vestníku (§ 167v ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii; dňa 20.12.2018).

13.1. Podľa § 166a ods. 1, ods. 2 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZKR“) ak tento zákon neustanovuje inak (§ 166b a 166c), len v konkurze alebo splátkovým kalendárom môžu byť uspokojené tieto pohľadávky a/ pohľadávka, ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz alebo poskytnutá ochrana pred veriteľmi (ďalej len "rozhodujúci deň"), b/ budúca pohľadávka ručiteľa, spoludlžníka alebo inej osoby, ktorej vznikne pohľadávka voči dlžníkovi, ak bude za neho plniť záväzok, ktorý vznikol pred rozhodujúcim dňom, c/ pohľadávka, ktorá vznikne v súvislosti s vypovedaním zmluvy alebo odstúpením od zmluvy (§ 167d), ak ide o zmluvu uzatvorenú pred vyhlásením konkurzu (ods. 1). Pohľadávky podľa odseku 1 sa v konkurze uplatňujú prihláškou (ods. 2).

13.2. Podľa § 116b ods. 1, ods. 2 ZKR za nevymáhateľné voči dlžníkovi v prípade oddženia sa považuje a/ príslušenstvo pohľadávky, ktoré presahuje 5% istiny pohľadávky za každý kalendárny rok existencie pohľadávky, na ktoré vznikol nárok pred rozhodujúcim dňom; za obdobie kratšie ako kalendárny rok zostáva vymáhateľná alikvotná časť príslušenstva, b/ príslušenstvo pohľadávky, na ktoré vznikol nárok v rozhodujúci deň a po rozhodujúcom dni; to neplatí pre pohľadávku z úveru na bývanie, ibaže bola prihlásená do konkurzu, c/ pohľadávka zo zmenky, ak bola podpísaná dlžníkom pred rozhodujúcim dňom, d/ zmluvné pokuty a iné súkromnoprávne alebo verejnoprávne peňažné sankcie, kde povinnosť, ktorá zakladá právo uplatniť alebo uložiť takúto pokutu alebo sankciu, bola porušená pred rozhodujúcim dňom, e/ peňažné pohľadávky, ktoré patria alebo patrili osobe spriaznenej s dlžníkom a vznikli pred rozhodujúcim dňom, f/ trovy účastníkov konania, ktoré im vznikli v súvislosti s účasťou v konkurznom konaní alebo v konaní o určení splátkového kalendára (ods. 1). Nevymáhateľnosť podľa odseku 1 sa nevzťahuje na oddženie nedotknuté pohľadávky (ods. 2).

13.3. Podľa § 166c ods. 1, ods. 2, ods. 3 ZKR oddženie sú nedotknuté tieto pohľadávky a/ pohľadávka veriteľa - fyzickej osoby, ktorú nenadobudol postúpením, prevodom alebo prechodom s výnimkou dedenia, ak takáto pohľadávka nebola prihlásená v konkurze z dôvodu, že veriteľ nebol správcom písomne upovedomený, že bol vyhlásený konkurz; ustanovenie § 166b ods. 1 písm. a) a b) tým nie je dotknuté, b/ pohľadávka z právnej pomoci poskytnutej dlžníkovi Centrom právnej pomoci v súvislosti s konaním o oddženie, c/ zabezpečená pohľadávka v rozsahu, v ktorom je krytá hodnotou predmetu zabezpečovacieho práva; ustanovenie § 166b ods. 1 písm. a) a b) tým nie je dotknuté, d/ pohľadávka zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví alebo spôsobenú úmyselným konaním vrátane príslušenstva takejto pohľadávky, e/ pohľadávka dieťaťa na výživné vrátane príslušenstva takejto pohľadávky, f/ pracovnoprávne nároky voči dlžníkovi, g/ peňažný trest podľa Trestného zákona, h/ nepeňažná pohľadávka (ods. 1). Ak sa zabezpečená pohľadávka v konkurze neprihlási, zabezpečený veriteľ je oprávnený domáhať sa uspokojenia zabezpečenej pohľadávky iba z predmetu zabezpečovacieho práva, ibaže bolo oddženie zrušené pre nepoctivý zámer dlžníka (ods. 2). Oddženie nedotknuté pohľadávky možno v konkurze uplatniť prihláškou (ods. 3).

13.4. Podľa § 47 ods. 1, ods. 5 ZKR ak tento zákon neustanovuje inak, vyhlásením konkurzu sa prerušujú všetky súdne a iné konania, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi. Lehoty v týchto konaniach ustanovené alebo určené počas prerušenia týchto konaní neplynú. Na účastníkov konania, ktorí vystupujú na strane úpadcu, prerušenie konania pôsobí, len ak ide o nerozlúčné spoločenstvo alebo o intervenciu (ods. 1). Súdne a iné konania, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi, možno po vyhlásení konkurzu začať len na návrh správcu, návrhom podaným voči správcovi v súlade s týmto zákonom alebo z podnetu orgánu príslušného na konanie, pričom účastníkom konania namiesto úpadcu je správca (ods. 5).

14. Ako to vyplýva z ustanovenia § 166c ods. 1 písm. d/ ZKR, oddĺžením nie je dotknutá pohľadávka zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví alebo spôsobenú úmyselným konaním vrátane príslušenstva takejto pohľadávky, o čo ide aj v predmetnej veci. Takéhoto dlhu by žalovaný v I. rade potom nebol zbavený ani ako fyzická osoba (ak by bol držiteľom daného motorového vozidla).

15.1. Podľa § 2 zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) živnosťou je sústavná činnosť prevádzkovaná samostatne, vo vlastnom mene, na vlastnú zodpovednosť, za účelom dosiahnutia zisku alebo za účelom dosiahnutia merateľného pozitívneho sociálneho vplyvu, ak ide o hospodársku činnosť registrovaného sociálneho podniku podľa osobitného predpisu, 1a) a za podmienok ustanovených týmto zákonom.

15.2. Podľa § 8 ods. 1 živnostenského zákona živnosť nemôže prevádzkovať fyzická osoba ani právnická osoba, na ktorej majetok bol ukončený konkurz, po dobu troch rokov po ukončení konkurzu alebo po opätovnom potvrdení núteného vyrovnania, nie však skôr ako po jednom roku od vyporiadania jej záväzkov, ktoré sa viažu ku konkurzu podľa právoplatného rozvrhového uznesenia súdu. 26) Ak podnikateľ spôsobil konkurz alebo nútené vyrovnanie úmyselne, môže prevádzkovať živnosť najskôr po piatich rokoch od úplného vyporiadania jeho záväzkov, ktoré sa viažu ku konkurzu podľa právoplatného rozvrhového uznesenia súdu.

15.3. Vzhľadom k tomu, že neuplynula doba 3 rokov od ukončenia konkurzu, žalovaný v I. rade nemôže vykonávať živnostenské oprávnenie; za svoju činnosť ako živnostník nesie zodpovednosť ako fyzická osoba.

16.1. Ako vyplýva z obsahu spisu, žalovaný v I. rade Martin Škoda ako živnostník v čase dopravnej nehody zavinenej vodičom, žalovaným v II. rade, bol držiteľ motorového vozidla zn. CHRYSLER 300, EČV: L., ktorého prevádzkou bola spôsobená škoda na motorovom vozidle zn. NISSAN QASHQAI, EČV: KU. v držbe A. E.; škodu spôsobil vodič motorového vozidla EČV: L. (žalovaný v II. rade C. R.), keď dňa 25.7.2013 zavinil dopravnú nehodu a svoje zavinenie uznal. Zostalo tiež nepochybné, že v čase dopravnej nehody predmetné vozidlo žalovaného v I. rade nebolo povinne zmluvne poistené proti zodpovednosti za škodu (§ 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

16.2. Žalovaný v I. rade konkurz na seba podal ako fyzická osoba a aj ako živnostník, konkurz bol vyhlásený na žalovaného v I. rade ako na radového občana, je právoplatný; preto v živnostenskom registri údaje o konkurze uvádzané nie sú. Preto ani nemožno podľa živnostenského zákona uplatniť, že žalovaný v I. rade, podnikateľ, nemôže po dobu troch rokov vykonávať činnosť.

17. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov povinnosť uzavrieť poistnú zmluvu má pri tuzemskom motorovom vozidle ten, kto je ako držiteľ motorového vozidla zapísaný v dokladoch vozidla alebo ten, kto je v dokladoch vozidla zapísaný ako osoba, na ktorú sa držba motorového vozidla previedla, 6a) v ostatných prípadoch ten, kto je vlastníkom motorového vozidla alebo jeho prevádzkovateľom. Ak na motorové vozidlo je uzatvorená nájomná zmluva s právom kúpy prenajatej veci, povinnosť uzavrieť poistnú zmluvu má nájomca.

18.1. Podľa § 15 zákona č. 400/2015 Z.z. o tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov o všetkom, čo bolo v zbierke zákonov vyhlásené, sa má za to, že dňom vyhlásenia sa stalo známym každému, koho sa to týka.

18.2. Zákonom č. 400/2015 Z.z. bol s účinnosťou od 1.1.2016 zrušený zákon č. 1/1993 Z.z. o Zbierke zákonov Slovenskej republiky. Obdobné znenie ako § 15 zákona č. 400/2015 Z.z. (do jeho zrušenia, teda aj v čase prijatia zákona č. 381/2001 Z.z.) obsahoval aj zákon č. 1/1993 Z.z. v ustanovení § 2, podľa ktorého o všetkom, čo bolo v Zbierke zákonov uverejnené, platí domnienka, že dňom uverejnenia sa stalo známym každému, koho sa to týka; domnienka o znalosti vyhlásených všeobecne záväzných právnych predpisov je nevyvrátiteľná.

19. Ak teda zákonodarca v zákone č. 381/2001 Z.z. ukladal povinnosť uzavrieť poistnú zmluvu pre prípad zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (a nepochybne v prejednávanej veci bol nositeľom tejto povinnosti žalovaný v I. rade), inú možnosť neposkytoval, bolo a je povinnosťou osôb v citovanom zákone uvedených poistnú zmluvu uzavrieť. Jej neuzavretie,

porušenie zákonnej povinnosti, podľa právneho názoru odvolacieho súdu, možno hodnotiť len ako priame úmyselné konanie povinného subjektu (chcel porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom č. 381/2001 Z.z., resp. vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený). Znáša priame následky nesplnenia zákonnej povinnosti. Nevedomosť povinnej osoby o zákone č. 381/2001 Z.z. a o tom, čo je v ňom uvedené, vyvracia zákon č. 400/2015 Z.z. a pred ním zákon č. 1/1993 Z.z. Jej neuzavretie potom stíha držiteľa motorového vozidla (v predmetnej právnej veci žalovaného v I. rade) povinnosťou škodu nahradiť. Vodiča motorového vozidla (žalovaného v II. rade) stíha povinnosť škodu nahradiť podľa ustanovenia § 420 Občianskeho zákonníka v dôsledku porušenia predpisov o cestnej premávke. Je irelevantné, že kolíziu vozidiel riešila/neriešila polícia; rozhodujúce je, že škodu (preukázateľne) spôsobil žalovaný v II. rade.

20. Žalobca ani len netvrdil, nieto preukázal, žeby v konkurznom konaní na majetok H. svoju pohľadávku, uplatňovanú v predmetnom súdnom konaní, uplatnil. Táto skutočnosť ale nemala vplyv na jeho nárok v predmetnom súdnom konaní; pohľadávka nezanikla, netýka sa majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi, nepodlieha oddĺženiu podľa ustanovenia § 166c ods. 1 písm. d/ ZKR (oddĺžením nie je dotknutá pohľadávka zo zodpovednosti za škodu spôsobenú úmyselným konaním vrátane príslušenstva takejto pohľadávky). Vyhlásením konkurzu sa teda neprerušilo (zo zákona) konanie vedené na Okresnom súde Bratislava V. pod sp.zn. 56 C 81/2015 (na Krajskom súde v Bratislave pod sp.zn. 15 Co 126/2020, a predtým sp.zn. 15 Co 62/2018). Vyhlásenie konkurzu na majetok úpadcu, a jeho ukončenie, v prípade existencie nedotknuteľnej pohľadávky v čase vyhlásenia konkurzu teda nie je právne významnou skutočnosťou, existencia ktorej by mala za následok prerušenie súdneho konania, resp. jeho zastavenie.

21. Súd prvej inštancie vo veci vykonal dokazovanie správnym smerom, z neho vyvodil správne skutkové závery a napokon vec správne právne posúdil. Rozsudok obsahuje všetky dôvody vyžadované ustanovením § 220 C.s.p. Žalobca má právo postihu voči osobám, za ktoré plnil na základe osobitnej právnej úpravy vyplývajúcej z ustanovenia § 24 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. Plnil za žalovaného v I. rade, ktorý ako prevádzkovateľ osobného motorového vozidla v čase dopravnej nehody nemal uzavreté povinné zmluvné poistenie zo zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zn. CHRYSLER 300, EČV: L., ktorým bola škoda spôsobená. Plnil za žalovaného v II. rade, ktorý ako vodič daného motorového vozidla zavinene porušil pravidlá cestnej premávky a v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním spôsobil škodu poškodenému A. E. na motorovom vozidle zn. NISSAN QASHQAI, EČV: F., v sume 820,16 €. Zákonodarca nevylučoval a nevylučuje uplatňovať nárok na náhradu škody z toho istého skutkového dôvodu od viacerých škodcov, hoci by aj zodpovedali na základe rôznych právnych dôvodov; títo sú potom nositelia zodpovednosti spoločne a nerozdielne (§ 438 Občianskeho zákonníka). V podrobnostiach odvolací súd odkazuje na dôvody uvádzané v napadnutom rozsudku. Odvolateľ v odvolaní neuvádzal žiadne také dôvody, vecné a právne, ktoré by mu privodili v odvolacom konaní úspech.

22. Odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o náhrade trov konania (§ 388 C.s.p.), keďže nie je v súlade s ustanovením § 262 ods. 1 C.s.p. a postráda zodpovednosť a povinnosť žalovaných v I., II. rade na náhrade trov konania žalobcovi. Ak sú žalovaní v I., II. rade zodpovední spoločne a nerozdielne o nárokoch vo veci samej, v rovnakom rozsahu zodpovedajú aj za príslušenstvo pohľadávky, teda aj za trovy konania. V súlade s ustanovením § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 C.s.p. potom odvolací priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie proti žalovaným v I., II. rade, ktorí sú povinní spoločne a nerozdielne, v rozsahu 100 %.

23. Záverom odvolací súd ešte poznamenáva, že rozhodol bez nariadenia pojednávania dôvodiac ustanovením § 378 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 3, § 385 ods. 1 C.s.p., a už vyššie uvedenými dôvodmi. S dôrazom na to, že nedopíňal dokazovanie, a preto prípadne ďalšie tvrdenia prednesené stranami sporu na pojednávaní na odvolacom súde už nemohli mať vplyv na iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Postačovalo preto preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie; strany sporu, predovšetkým odvolateľ, ani nevzniesli žiadny presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk by mohla zaručiť spravodlivé konanie (porovnaj napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.4.2002, č. 64336/01, vo veci Lino Carlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku; porovnaj tiež rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. vo veci vedenej pod sp.zn. 5 Cdo 218/2009, 3 Cdo 51/2011, 3 Cdo 186/2012, 7 Cdo 56/2011).

24. Žalobcovi úspešnému aj v odvolacom konaní priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti obom žalovaným v I., II. rade, pričom ich povinnosť je daná spoločne a nerozdielne, v rozsahu 100 % (§ 396 ods. I, § 255 ods. I, § 262 ods. I C.s.p.). Odvolanie síce podal len žalovaný v II. rade, avšak z dôvodu postavenia žalovaných v I., II. rade ako nerozlučných spoločníkov, sa odvolanie týka aj žalovaného v I. rade (§ 367 ods. 2 veta druhá C.s.p.). O výške náhrady trov konania pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom rozhodne súd prvej inštancie postupom podľa ustanovenia § 262 ods. 2 C.s.p.

25. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný v I. rade nepreberal zásielky súdu a tieto sa vracali ako zásielky adresátovi nedoručené. S odkazom na ustanovenie § 105 a nasl. C.s.p. odvolací súd považuje všetky zásielky za doručené, hoci sa o ich obsahu adresát nedozvedel. Fyzickej osobe boli doručované na adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky, živnostníkov na adresu uvedenú v živnostenskom registri. Iná adresa súdu známa nebola a nie je.

26. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011; § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).